

**R. P. Martini De Esparza Artieda, Navarri, Theologi Societ.
lesv, Cvrsvs Theologicvs**

iln decem Libros, & duos Tomos distributus, Ivxta Methodvm, Qva In
Scholis Societatis Iesv communiter traditur annis quaternis

Continens Secvndam Secvndæ, & Tertiam Partem D. Thomæ

Esparza Arteida, Martin de
Lugduni, 1666

LVI. Vtrum Confirmatio imprimat characterem, & conferat gratiam?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94839)

sicut accipiunt, qui iustificantur ante Baptismum per feruentem dilectionem Dei super omnia, non tamen accepisse effectum adequatum Sacramenti Confirmationis, quia non acceperunt characterem, qui est proprius eius effectus, ideoque mansisse capaces huius Sacramenti, sicut & Baptismi, quem postea susceperunt, sicut etiam fortassis susceperunt Confirmationem, licet huius susceptio, non exprimitur seorsim, sed subintelligatur tacite sub expressione susceptionis Baptismi, quatenus confirmatio ex sua natura est perfectio, & complementum Baptismi. Dicit deinde potest eos, qui in die Pentecostes, erant simul cum Discipulis recepisse totum effectum huius Sacramenti, absque ipso Sacramento, ideoque mansisse incapaces illud deinde suscipiendi, id tamen factum esse præter legem ordinariam ex privilegio speciali, volente Deo operari pro ea vice independentem ab instrumentis sensibilibus, quod iuxta providentiam suam ordinariam non operatur, nisi per eadem instrumenta. Quo plurimum inclinat Greg. Naz. orat. 24. dicens, illo facto ostendisse Spiritum sanctum se esse Deum, & gratiæ Dominum, *qui in quos, & quando, & quantum vult, spirat*. Vtrumvis horum, probabiliter dicitur, & neutrum vlla ex parte contradicit conclusioni posita, quæ videlicet procedit de lege ordinaria, & secluso miraculo, seu privilegio Dei speciali. Prior tamen responsio videtur aliquanto probabilior, quatenus exceptiones legis vniuersalis Diuinæ, dum efficaciter non probantur, merito reprobantur.

Ad 3. Quod ad pueros attinet, tametsi pugnare non possint, dum earent usu rationis, possunt nihilominus armis spiritualibus instrui ante eundem usum rationis, ut eo accedente pugnare fortiter possint. Nec enim necesse est, aut etiam expediens differre provisionem muniminis, & armorum, usque ad tempus conflictus. Deinde infantibus commune est cum perpetuo amentibus, necnon cum moribundis, ut ex hoc Sacramento percipiant, magnum augmentum gratiæ, & consequenter maiorem gloriæ cumulum, si decedant deinde sine nouo peccato, utque compareant in Regno Cælorum insigniti, ac nobilitati characterem, & insignibus militum Christi. Denique fœminæ non excluduntur à militia spirituali, sicut à temporalis. Quia in Cælestibus, omni persona, & ætatis, ac sexui indiffereta facultate stadium patet, ut dicit Chrysostomus Homil. de Machabæis ante medium. Omnibus igitur prædictis conuenienter confertur istud Sacramentum.

Ad 4. Melchiadis intentio in illis verbis est; moribundis non ea ratione esse necessarium Sacramentum Confirmationis, quia idem necessarium est diutius victuris. Cæterum superest alia ratio vtriusque communis, ut patet ex modo dictis, ob quam etiam mox morituris conferri debet hoc Sacramentum, si commodè fieri possit, ut videlicet in resurrectione appareant perfecti, & ætatis spiritualiter prouectæ, ac plenæ, iuxta illud ad Ephes. 4. 13. *Donec occurramus omnes in virum perfectum in mensuram ætatis plenitudinis Christi*. Tum etiam ut moribundus fortius pugnare possit in illo articulo, in quo aduersarius communis præcipuo conatu omnes suas vires exerit, præsertim aduersus constantiam in fide, quæ est salutis fundamentum.

Ad 5. Consuetudo antiqua aliquando fuit conferendi hoc Sacramentum, etiam pueris ante usum rationis, immediate post Baptismum. Deinde verò inualuit consuetudo non conferendi ante septennium. Quando incipit illucescere usus rationis, atque hoc posterius obseruandum modo est, saltem ut plurimum, uti docent Auctores communiter in præsentis, quia hæc est iam consuetudo communis Ecclesiæ, & ita præscribitur in Rituali Romano. Quod attinet ad

naturam rei secundum se, vtrumque nititur ratione valde probabili. Quia quoad priorem consuetudinem, pueri ante usum rationis tutissimè carent fictione impediens effectum Sacramenti, quoad augmentum gratiæ, eiusdemque fictionis periculo sunt obnoxii, qui sunt compotes rationis. Expediit etiam acquirere plenitudinem gratiæ, & insigne militiæ Christi cum primùm fieri potest, maxime cum contingat plures decedere ante usum rationis, æternumque consequenter carere eo augmento gloriæ substantialis, & accidentalis, si prius confirmati non fuerint, atque exempti à periculo tanti nocimenti. Quoad posteriorem verò consuetudinem maior in primis videtur esse reuerentia Sacramenti, si non admittatur ad ipsum, qui non est compos rationis, nec reuerenter ad ipsum accedere potest propria fide, ac dispositione præuentus. Deinde ratione huius ipsius dispositionis peculiaris maior gratiæ cumulus confertur adulto virtute Sacramenti, iuxta dicta supra in communi, & in particulari circa Baptismum. Præterea efficacius imprimatur animo confirmati, si sit adultus, quod ei dicitur ab Episcopo, dum alapa caditur se deinceps pro nomine Iesu contumelias libenter pati debere. Non enim ita excitat ad hilarem patiendi constantiam, si ab alio postea ea de re instruitur. Denum tutius vitatur periculum iterationis huius Sacramenti, si iam compos rationis illud suscipiat. Nempe non ita præsumitur omnes Christianorum filios esse confirmatos, sicut præsumitur esse baptizatos, propter maiorem necessitatem Baptismi; ideoque est maius aliquod periculum iterandi Confirmationem, si ipse confirmatus meminisse non possit de susceptione huius Sacramenti. Quia verò posteriores istæ rationes, sunt ponderis aliquanto maioris, conuenienter inualuit magis consuetudo illa posterior, & parendum est ordinationibus, quæ proponuntur in obiectione saltem cum non adest ratio aliqua specialis in contrarium, maxime periculum carenti Confirmatione in perpetuum.

QVÆSTIO LVI.

Vtrum Confirmatio imprimat characterem, & conferat gratiam?

Videtur neutrum præstare. 1. Quia character est signum distinctiuum eius, cui imprimatur, ab aliis. Confirmatus autem à nullis aliis distinguitur, seu discernitur ex vi huius Sacramenti. Quia ab Infidelibus supponitur iam discretus per Baptismum; à fidelibus verò discerni non debet, quia Confirmatio omnibus fidelibus, debet esse communis, ut nuper dictum est.

2. In Circumcisione non imprimebatur character spiritualis, quia ipsa circumcisio erat character corporalis. In Confirmatione autem, imprimatur similiter character corporalis, siquidem confirmatus signatur signo Crucis, dum vngitur chrismate in fronte, ut dictum est. Ergo Confirmatio non imprimit characterem spirituale.

3. Per Sacramenta non confertur specialis gratia absque speciali fine, ad quem illa ordinetur. Confirmatio autem non ordinatur ad finem aliquem specialem. Quia professio fidei & Crucis Christi est communis omnibus baptizatis, atque ad eam ordinantur ex vi Baptismi. Ergo Confirmatio non confert gratiam.

Art. 1. Respondetur. Sacramentum Confirmationis imprimit characterem, & confert vberimum augmentum gratiæ habitualis cum iure auxiliorum actualium gratiæ, proportionaliter efficacium, ad fortem, ac constantem professionem fidei, & nominis Christi,

Christi, pro qualibet opportunitate fortiter pugnandi pro ea causa. De impressione characteris constat ex clara definitione Florentini in Decreto Eugenij §. hæc omnia, & Tridentini sessione 7. can. 9. de Sacramentis in genere. Idem Sacramentum conferre gratiam, constat ex Doctrina vniuersali tradita supra in communi quæst. 19. Quod Sacramenta nouæ legis omnia conferant gratiam, omnibus non ponentibus obicem. Quod verò, istud Sacramentum conferat gratiam in ordine ad pugnandum fortiter vsque ad mortem pro fide, & nomine Christi, ideoque illam conferat vberriam, & cum prædicto auxiliorum actualium iure, colligitur imprimis ex manifesta significatione formæ huius Sacramenti: *Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis.* Quia Sacramenta operantur quantum significant, atque confirmatio coniuncta cum signo Crucis, apertè significat corroborationem sufficientem ad pugnam spiritualem pro Cruce, & fide Christi. Idem apparet ex Florentino in illo §. *secundum Sacramentum*, vbi definit in hoc Sacramento dari Spiritum sanctum ad robur, sicut datus fuit Apostolis in die Pentecostes, vt Christianus Christi nomen audacter confiteatur. Idem statuit Melchisedes Papa in epistola ad Hispaniarum Episcopos à medio, dicens: *In Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum confirmamur ad pugnam, in Baptismo ablui-mur, post Baptismum roboramur, & iterum: Confirmatio armat, & instruit ad agones mundi huius, & prælia reseruandos.* Eodem pertinet illud Urbani I. in epist. 1. c. 7. *Cum Spiritus sanctus infunditur, cor fidele ad prudentiam, & constantiam dilatur.* Ex his præterea colligitur abundantiam gratiæ, & auxiliorum longè maiorem prouenire, ex hoc Sacramento; quam ex Baptismo, quia opus ad quod disponimur per hoc Sacramentum, est longè difficilius, quam quod præfigitur Baptismo, tanquam finis; atque Deus adiungit vires iuxta naturam operis, ad quod vnumquemque vocat. Vnde plus gratiæ superaddit Confirmatio, loquendo per se, quam præsupponat ex Baptismo. Quod confirmari potest ex comparatione proportionali cum ordine naturali generationis, & augmentationis obseruata supra q. 34. cum D. Thoma. Quia plus substantiæ superaddita augmentatio, quàm præsupponit ex natiuitate, confirmari vicissim potest ex ratione nuper data excessus perfectionis conuenientis confirmationi, supra perfectionem Baptismi assertus supra q. 35. art. 4. cui Confirmationis excessui, haud obscure suffragatur Melchisedes in epistola præindicata, dum interrogatus, quod sit maius Sacramentum, Baptismus, an Confirmatio, respondet: *Scitote vtrumque magnum esse Sacramentum, & sicut vnum à maioribus sit, id est, à Summis Pontificibus, quod à minoribus perfici non potest; ita & maiori veneratione venerandum, & tenendum est.* Eundem Confirmationis excessum agnoscit magister in 4. dist. 7. & D. Thomas in hac q. 72. art. 11. ad 3. vterque ex Rabano lib. 2. de instit. Cleric. cap. 30.

Art. 2. Sacramentum Confirmationis ratione characteris, quem imprimit est initerabile, vt dictum est supra de Baptismo, & docetur à Florentino, & Tridentino, locis indicatis. Eadem ratione hoc Sacramentum validè, simulque fidei suscipi potest, & consequenter conferre gratiam recedente postea fitione, sicut itidem dictum est supra de Baptismo iuxta præmissa, circa vtrumque Sacramentum, supra in communi, quæst. 30. Ratione verò augmenti gratiæ, quod confert hoc Sacramentum, requiritur ex parte suscipientis status gratiæ, & sanctitatis. Vnde qui ad illud accedit in statu peccati lethalis, peccat de nouo lethaler, loquendo per se, seu seclusa ignorantia inuincibili, aut iuris, aut facti, & neque per se, neque per accidens consequitur gratiam, & remissionem peccatorum vi huius Sacramenti, vt apparet ex dictis supra in

communi q. 26. Eadem ratione concluditur cum communi Theologorum, ad percipiendum totum effectum huius Sacramenti, nullam dispositionem requiri, vltra consensum recipiendi, specialiter requisitum ratione characteris, vt apparet ex dictis de Baptismo, q. 46. initio & vltra præ assertum statum gratiæ, vt apparebit quasi à fortiori ex dicendis infra, circa Eucharistiam, q. 72. Nempe iustus ipsa sua coniunctione habituali, & amicali cum Deo, est sufficienter dispositus, vt in eo operetur causa quælibet augmentatiua gratiæ, quoties illi applicabitur. Auxilia verò actualia gratiæ obtinentur vi huius Sacramenti durante statu gratiæ, quoties occurrit opportunitas vltus, & indigentia eorum. Nempe Sacramenta non conferunt auxilia peculiariora gratiæ, nisi mediante gratia habituali, vt dictum est in communi.

Ad 1. Character Confirmationis non discernit fidelem ab infideli, sed fidelem adultæ ac robustæ virtutis, iuxta illud Ioan. 2. 14. *Scribo vobis iuvenes, quoniam fortes estis*, à fidelibus adhuc teneris, ac imbecillibus de quibus dicitur, *sicut modo geniti infantes.*

Ad 2. Sacramenta antiqua nihil operabantur interius, quia erant iustitiæ carnis, vt dicitur ad Hebr. 9. at Sacramenta nouæ legis operantur interius, quantum significant exterius, vt dictum est in communi, q. 19. 20. Præterea signum exterius circumcisionis erat perma-nens pro permanentia corporis, cuius solius iustitia erat. At signum exterius Confirmationis transit cito, & anima, cuius est iustitia, seu cuius iustificatiua est, iuxta illud: *Qui iustus est iustificetur adhuc, est immortalis.*

Ad 3. Perfectio, quam dat Baptismus, iuuat specialiter ad superandos conflictus interiores. Confirmatio verò confert vires longè maiores ad conflictus exteriores & ad resistendum persecutoribus fidei. Vnde baptizatus, & confirmatus differunt inter se, vt dicit D. Thomas, tanquam domesticus, & miles. Ex qua comparatione eiusque fundamento superius explicato apparet vterius, characterem Confirmationis ita præsupponere ex sua natura characterem baptismalem, vt tamen non superaddatur illi, sicut superadditur intensio qualitatis, gradibus remissis eiusdem qualitatis, sed sicut qualitas qualitati diuersæ rationis, quæ est omnium ferè Theologorum sententia. Eodem etiam modo differunt inter se auxilia gratiæ actualis, quæ conferuntur per vtrumque Sacramentum, licet quoad gratiam habitualementalis diuersitas non detur, propter essentialem ipsi vniuersalitatem ad omnia opera salutaria, de quo alibi.

Q V Æ S T I O LVII.

Vtrum ritus Confirmationis sint conuenienter instituti?

Videntur non rectè instituti. 1. Quia ritus Sacramentorum ordinantur ad instructionem suscipientis, circa substantiam eorum. Confirmandus autem siquidem debet esse baptizatus prius iam supponitur instructus de iis, quæ pertinent ad disciplinam vitæ Christianæ, ad quam vtrique pertinent Sacramenta, saltem ea, quæ sunt omnibus communia, vt est communis Confirmatio omnibus fidelibus. Perperam ergo superadduntur Sacramento Confirmationis ritus accidentales peculiare, vltra eos, qui instituti sunt pro Baptismo.

2. Inconueniens est, vt quæ sunt accidentalia alicui Sacramento, sint maioris necessitatis, & obligationis, quam ipsum Sacramentum. Sacramentum autem Confirmationis non est necessarium ad salutem, necessitate, aut medijs, aut etiam præcepti, vt fert communis